Nr 20

Trafikutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1972: 129 angående godkännande av avtal mellan televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet om bildande av ett alarmeringsbolag, m. m. jämte motioner.

Propositionen

Kungl. Maj:t har i propositionen 1972: 129 under åberopande av utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för den 27 oktober 1972 föreslagit riksdagen att

1. bemyndiga Kungl. Maj:t att godkänna det avtal om bildande av ett alarmeringsbolag, som träffats mellan televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet i huvudsaklig överensstämmelse med vad som angetts i propositionen och med de avvikelser som särskilt angetts av föredragande departementschefen,
2. bemyndiga Kungl. Maj:t att fastställa omfattningen och utformningen av SOS-tjänsten,
3. medge att televerket bemyndigas att ställa borgen för lån till ett av televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet gemensamt bildat alarmeringsbolag intill ett belopp av 12 500 000 kr.

I propositionen hemställs om bemyndigande för Kungl. Maj:t att godkänna ett avtal mellan televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet om bildande av ett gemensamt ägt alarmeringsbolag. Bolaget, som skall benämnas SOS Alarmerings Aktiebolag (SOSAB), skall bygga upp och driva alarmeringscentraler för alarmering av i första hand primärkommunala och landstingskommunala hjälporgan. Till bolaget skall successivt överföras televerkets nuvarande s. k. SOS-tjänst. Omfattningen och utformningen av SOS-tjänsten skall dock inte avgöras av bolaget utan föreslås få ankomma på Kungl. Maj:t.

För televerkets aktieteckning i bolaget — vars aktiekapital inledningsvis skall vara 1 milj. kr. — behövs 500 000 kr. Beloppet förutsätts belasta investeringsanslaget Teleanläggningar m. m.

Televerket föreslås bli bemyndigat att teckna borgen för lån till bolaget intill ett belopp av 12,5 milj. kr.

Motionerna

I detta sammanhang har utskottet behandlat

dels motionen 1972: 1890 av herr Börjesson i Falköping (c) vari hemställts att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition 1972: 129 beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala att i avtalet om SOSAB må inskrivas att bolaget skall lokaliseras till Falköping,

dels motionen 1972: 1891 av herr Magnusson i Kristinehamn m. fl. (vpk) vari föreslagits att riksdagen uttalar sig för att frågan om företagsformen för det föreslagna alarmeringsbolaget ytterligare utredes i enlighet med i motionen framförda synpunkter och sedan förelägges riksdagen för beslut.

Utskottet

Utskottet, som inte funnit anledning till erinran mot den i propositionen framlagda överenskommelsen eller vad departementschefen härom anfört, tillstyrker att det i överenskommelsen ingående avtalet godkänns med de avvikelser som särskilt angetts av departementschefen.

I motionen 1972: 1890 har yrkats att i avtalet må inskrivas att alarmeringsbolaget skall lokaliseras till Falköping. Utskottet vill i anledning härav erinra om att bolagets lokalisering enligt departementschefens förslag endast kommer att avse uppbyggnadsskedet. Under detta skede anses lokaliseringen böra ske till Stockholmsregionen. Av propositionen framgår att efter uppbyggnadsskedet frågan om lokalisering utanför Stockholmsregionen återigen noggrant kommer att prövas. Med hänsyn till det nära samarbete som krävs med de avtalsslutande parterna under uppbyggnadsskedet finner utskottet i likhet med departementschefen att härunder en förläggning av bolagets styrelse och verkställande ledning till Stockholmsregionen bör godtas. Utskottet anser sig vidare kunna utgå från att — om det av lokaliseringspolitiska eller andra skäl efter uppbyggnaden befinnes önskvärt — flyttning av bolagets styrelse och ledning utanför Stockholmsområdet också kommer till stånd. De av motionären åberopade särskilda problem, som är förenade med en omlokalisering av en etablerad verksamhet, torde i förevarande fall vara av mindre ingripande betydelse. Enligt vad utskottet erfarit beräknas nämligen personalen vid den centrala administrationen i Stockholm under uppbyggnadsskedet till en början endast utgöra 2—3 personer och senare högst 5 personer varjämte man för uppbyggnaden avser att utnyttja hos parterna i Stockholm befintliga resurser. Att riksdagen i nu förevarande sammanhang skulle göra ett uttalande i frågan av det slag motionären yrkat kan därför enligt utskottets uppfattning inte

vara lämpligt. Under hänvisning till det anförda avstyrks motionen.

I motionen 1972: 1891 har yrkats att företagsformen för alarmeringsbolaget ytterligare utreds. Av propositionen framgår emellertid att verksamhetsformen ingående diskuterats mellan de avtalsslutande parterna. I sammanhanget bör som departementschefen framhåller beaktas att bildandet av länsalarmeringscentraler i första hand är ett sätt för kommuner och landsting att rationellt, säkert och ekonomiskt ordna den alarmering som de har ansvaret för. Av propositionen framgår att televerket ansett som olämpligt att förlägga alarmeringscentralerna till televerket och att en sådan ordning av de båda övriga parterna — framför allt med hänsyn till dessas ansvar för alarmeringen — betraktats som klart otillfredsställande. Vidare bygger samordning av alarmeringsfunktionerna på frivillig anslutning från kommuner och landsting, och i propositionen framhålles att svårigheter skulle uppstå i detta hänseende om alarmeringscentralerna skulle drivas av televerket. Även utskottet anser därför att ett gemensamt ägt aktiebolag i förevarande fall är den enda verksamhetsformen som kan fungera tillfredsställande för alla parter. Någon ytterligare utredning av frågan finner utskottet ej erforderlig och avstyrker således motionen.

Ej heller i övrigt har utskottet funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet hemställer

att riksdagen

1. med bifall till Kungl. Maj:ts förslag och med avslag å motionerna 1972: 1890 och 1972: 1891 bemyndigar Kungl. Maj:t att godkänna det avtal om bildande av ett alarmeringsbolag, som träffats mellan televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet i huvudsaklig överensstämmelse med vad som angetts i propositionen och med de avvikelser som särskilt angetts av föredragande departementschefen,
2. bemyndigar Kungl. Maj:t att fastställa omfattningen och utformningen av SOS-tjänsten,
3. medger att televerket bemyndigas att ställa borgen för lån till ett av televerket, Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet gemensamt bildat alarmeringsbolag intill ett belopp av 12 500 000 kr.

Stockholm den 5 december 1972

På trafikutskottets vägnar
SVEN GUSTAFSON

Närvarande: herrar Gustafson i Göteborg (fp), Mellqvist (s), Dahlgren (c), Lothigius (m), Hjorth (s), Persson i Heden (c), Hugosson (s), Rosqvist (s), Håkansson (c), Lindberg (s), Clarkson (m), Magnusson i Kristinehamn (vpk), Karlsson i Malung (s), Taube (fp) och Sundgren (s).

MARCUS BOKTR. STOCKHOLM 1972 720055